Împărăteasa cerului și a pământului

Împărăteasa cerului și a pământului

Text
Zlata Popov

Ilustrație
Serioja Popov

PREDANIA

Încă din primele pagini ale Bibliei aflăm că Dumnezeu este bun şi îi iubeşte foarte mult pe oameni. După ce a zidit lumea, „a privit Dumnezeu toate câte a făcut şi iată, erau bune foarte.” /Facerea 1, 31/ Când Adam şi Eva au călcat porunca dată de Dumnezeu şi s-au îndepărtat de El, au fost alungaţi din Rai. Totuşi, Dumnezeu nu a încetat să-i iubească, nu i-a părăsit. Ca un Părinte iubitor, El a continuat să aibă grijă de oameni. Le-a rostit cuvinte de nădejde, le-a făgăduit că Se va naşte un Mântuitor, Care îl va birui pe diavol, cel care a îndemnat-o pe Eva şi pe Adam să nu-L asculte pe Dumnezeu, şi că va deschide din nou oamenilor calea spre Rai. De aceea, poporul a aşteptat cu credinţă venirea Celui pe care Dumnezeu Îl făgăduise.

Mântuirea oamenilor este lucrarea lui Dumnezeu, dar şi oamenii au avut un rol în împlinirea planului Său. De aceea, Dumnezeu a pregătit mult timp venirea Mântuitorului. Această pregătire şi-a găsit împlinirea în Maica Domnului. Pentru credinţa, curăţia şi ascultarea ei, Dumnezeu a ales-o să fie Mama Domnului Iisus Hristos. Prin răspunsul ei plin de credinţă, Maica Domnului a făcut posibilă venirea Mântuitorului în lume, pentru ca oamenii să poată primi mântuirea şi să ajungă din nou în Rai.

Rolul Maicii Domnului este unic în istoria oamenilor. Ziditorul lumii, când a vrut să arate culmea dragostei Sale faţă de neamul omenesc, a ales-o pe ea, ca scară a coborârii Sale printre oameni, ca zori din care a răsărit Soarele Dreptăţii, ca trandafir care răspândeşte mireasma dătătoare de viaţă a cerului. Ea L-a născut pe Hristos Mântuitorul, Cel care a adus oamenilor lumină, iertare şi viaţă.

Maria, roaba lui Dumnezeu, n-a dorit altceva decât să Îl slujească pe Dumnezeu şi să facă voia Lui. Tocmai de aceea, Dumnezeu a ales-o să fie Maica Domnului, adică Născătoare de Dumnezeu.

Rugăciunea Sfântului Ioachim

În veacul dinaintea lui Hristos, în țara Israel, în ținutul Galileea, la trei zile de mers pe jos de Ierusalim trăiau Ioachim și Ana, soț și soție. Ei erau oameni foarte buni, cinstiți și credincioși, care respectau legea lui Dumnezeu. Cu toate că anii treceau și ei îmbătrâneau, nu aveau copii.

Ioachim se trăgea din neamul Împăratului David, iar Ana – din cel al preotului Aaron. Israelitenii socoteau că oamenii, care nu puteau avea copii, erau pedepsiți, astfel, pentru păcatele lor. De aceea, rudele și ceilalți locuitori ai cetății îi priveau cu dispreț și considerau că lipsa copiilor era un semn că Dumnezeu îi osândise.

Așadar, în acea vreme, era o mare rușine să nu ai urmași. Din această pricină, Ioachim și Ana sufereau foarte mult și în inimile lor era multă întristare. Totuși, ei nu s-au supărat pe Dătătorul vieții, ci, dimpotrivă, au continuat să se roage cu și mai multă credință și stăruință, cerându-I lui Dumnezeu să le dăruiască un copilaș.

Într-o zi, Ioachim a mers la Ierusalim, ca să aducă o jertfă la Templu, așa cum obișnuia. Însă, jertfa lui nu a fost primită. El a crezut că acest lucru s-a întâmplat deoarece nu avea copii și s-a socotit păcătos. Cu inima plină de amărăciune, bătrânul nu s-a mai întors acasă, ci a plecat într-un loc pustiu, unde s-a rugat Domnului. Timp de patruzeci de zile a postit și L-a rugat cu stăruință pe Dumnezeu să le dăruiască un prunc.

La sfârșitul acelor zile, i s-a arătat un înger, care i-a vestit că Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea și că soția lui va naște o fiică.

ÎNGERUL DOMNULUI
SF·IOACHIM

Rugăciunea Sfintei Ana

În vreme ce Ioachim se ruga într-un loc pustiu, iubita sa soție, Ana, a ieșit în grădină și a văzut un cuib cu puișori de pasăre. Văzându-i, și-a amintit cât de mult își dorise și ea un copil. Atunci, s-a rugat din nou lui Dumnezeu, cu lacrimi și cu multă credință. În rugăciunea sa fierbinte, Ana I-a făcut o făgăduință lui Dumnezeu: dacă va primi un copil, îl va închina Lui, adică îl va dedica slujirii lui Dumnezeu.

Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea. Și iată, un înger luminos i s-a arătat și i-a adus vestea cea minunată că, în curând, va deveni mamă.

Atotputernicul și Atotvăzătorul Dumnezeu le-a dăruit o bucurie care întrecea orice nădejde și covârșea chiar și cele mai frumoase visuri ale lor. Căci nu le-a dăruit doar o fiică, ci pe însăși Maica lui Dumnezeu. Le-a dăruit o singură fiică, iar aceasta avea să nască un singur Fiu – dar ce Fiică și ce Fiu!

ÎNGERUL DOMNULUI
SF. ANA

Zămislirea Sfintei Fecioare de către Sfânta Ana

Prin îngerii trimiși de Dumnezeu, Ioachim și Ana au aflat că rugăciunile lor au fost ascultate. Dumnezeu le va dărui o fetiță, iar oamenii din toate timpurile o vor numi „binecuvântată."

În cazul Sfinților Ioachim și Ana putem să învățăm ce înseamnă să te rogi cu credință și nădejde. Apoi, vedem cum Dumnezeu le răspunde la rugăciune și le dă ceea ce au cerut. Mai învățăm și despre o minune mare: o femeie bătrână poate să nască, lucru care nu este cu putință în chip obișnuit.

Sunt trei bucurii legate între ele. Este o bucurie să vezi oameni care se roagă lui Dumnezeu cu credință și nădejde și Îi cer lucruri care întregii lumi par cu neputință de îndeplinit. Este o bucurie să vezi cum Dumnezeu, prin astfel de rugăciuni, ascultă și le făgăduiește că le va împlini. Și este o bucurie să vezi cum Dumnezeu nu îi face de rușine pe cei care cred în El și I se roagă cu nădejde, ci le împlinește dorințele într-un chip minunat, chiar dacă acestea par împotriva legilor firii, pentru că Dumnezeu este Cel care a zidit întreaga fire.

SF·IOACHIM ŞI ANA

Naşterea Maicii Domnului

Cu credinţă, iubire, bucurie şi smerenie, părinţii aleşi, Ioachim şi Ana au aşteptat să se nască copila lor. Ei s-au rugat mult şi au avut o credinţă puternică. Prin rugăciunile lor, Dumnezeu le-a dăruit o fiică, pe Fecioara Maria, care avea să devină mama lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Şi, aşa cum le-au vestit îngerii, s-a născut o fetiţă foarte deosebită. Ei i-au pus numele Maria. Naşterea Mariei le-a adus lui Ioachim şi Anei o bucurie fără seamăn. Ei I-au mulţumit din inimă lui Dumnezeu pentru acest dar minunat.

Maria creştea ca o floare frumoasă şi gingaşă, ocrotită de dragostea părinţilor ei şi de harul ceresc. Era o copilă blândă şi curată la suflet. Culoarea chipului ei a fost ca cea a boabei de grâu, ochii ascuţiţi, irisul asemenea roadelor măslinului; sprâncenele foarte negre şi joase; nasul scurt; buzele ca floarea trandafirului. Chipul nu rotund, ci ascuţit şi un pic alungit, mâinile şi degetele lungi. Era o fată simplă, fără podoabe şi fără lucruri scumpe. Mereu se purta cu smerenie şi modestie. Hainele ei erau cu totul simple, iar ea nu căuta să iasă în evidenţă prin înfăţişare.

Aşadar, când ne gândim şi vorbim despre Născătoarea de Dumnezeu, nu ne gândim şi nu vorbim despre o poveste sau o închipuire, ci despre o persoană omenească adevărată, la fel cum şi toţi sfinţii pe care Biserica îi slăveşte erau şi sunt oameni adevăraţi, care au trăit în lumea noastră.

SF·IOAChIM ŞI AHA
MP
ΘY

Întâlnirea cu Sfânta Elisabeta

Când a aflat de la înger că ruda ei, Elisabeta, urma să aibă un copil, deşi era foarte bătrână, Maria s-a dus să o viziteze. Când Elisabeta a văzut-o, s-a bucurat foarte mult şi i-a spus:

– Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este Rodul pântecelui tău! Şi de unde mie această bucurie, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Că iată, de cum am auzit glasul salutării tale, copilul din pântecele meu a săltat de bucurie!

Elisabeta a fost prima care a numit-o pe Fecioara Maria „Maică a Domnului."

Atunci, Maria I-a mulţumit lui Dumnezeu şi a spus:

– Măreşte sufletul meu pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile!

Această rugăciune a Maicii Domnului se rosteşte şi astăzi în biserică, la sfârşitul slujbei de sâmbătă seara. Din cuvintele spuse de Arhanghelul Gavriil şi de Elisabeta s-a alcătuit o altă rugăciune pe care, de asemenea, o auzim şi o rostim des în biserică:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te, Marie, cea plină de dar, Domnul este cu tine! Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este Rodul pântecelui tău, că ai născut nouă pe Mântuitorul sufletelor noastre!

MP ΘΥ
SF· ELISABETA

Nunta din Cana Galileei

Într-un orășel numit Cana, din ținutul Galileii, avea loc o nuntă, la care au fost invitați și Iisus, împreună cu ucenicii Săi și cu Maica Sa. Familia gazdă nu era foarte bogată. În timpul ospățului, Maica Domnului a văzut că vinul era pe sfârșite și I-a spus Fiului ei că nu mai au vin. Hristos i-a răspuns Maicii Sale că nu a sosit încă vremea Lui.

Maica Domnului le-a spus slugilor să facă tot ce le va spune Iisus. Mântuitorul le-a cerut slugilor să umple șase vase mari cu apă. După ce aceștia au făcut întocmai, le-a spus să ducă din apă nunului. Când nunul a gustat apa care se preschimbase în vin – el nu știa de unde venea acel vin –, l-a chemat pe mire și i-a zis că, de obicei, la începutul ospățului se servește vinul cel mai bun și l-a lăudat pe mire pentru că păstrase vinul cel mai bun până la sfârșit.

Această primă minune a săvârșit-o Hristos la rugămintea Maicii Sale, căreia i s-a făcut milă de oamenii cei sărmani. Mântuitorul nu i-a respins rugămintea, cu toate că încă nu venise vremea ca El să înceapă să-i învețe pe oameni. Din dragostea ei pentru oameni, Maica lui Dumnezeu a cerut ajutor din partea Mântuitorului, iar de dragul ei, El a ascultat rugămintea Maicii Sale și i-a ajutat. Astfel, Hristos Și-a arătat iubirea și grija față de oameni.

Și astăzi, ca un Fiu iubitor, Iisus ascultă rugăciunile Maicii Sale. În viață, fiecare dintre noi trece prin momente grele, când se simte neputincios și nu găsește ajutor nici la alți oameni. De aceea, în Sfânta Evanghelie este istorisită această întâmplare, ca noi să cunoaștem cât de mult îi iubește Maica Domnului pe oameni și să înțelegem că putem alerga la ea, în orice clipă, putem să-i cerem ajutorul și ocrotirea, ori de câte ori trecem prin necazuri.

Maica Domnului este bucuria tuturor credincioșilor. Ea este cea care stă cel mai aproape de Hristos în ceruri și, așa cum a fost aproape de El și pe pământ, se îngrijește neîncetat de credincioși, vine în mijlocul lor, îi sprijină și îi călăuzește. La nunta din Cana, ea le-a spus slujitorilor să facă tot ce le va spune Iisus. Din puținele ei cuvinte scrise în Evanghelie răzbate un sfat înțelept, singura ei povață pe care le-a lăsat-o oamenilor în timpul vieții sale pământești: „Orice vă va spune, faceți!" Parcă dorea să ne spună: „El știe toate câte sunt, El poate orice, El vă iubește pe toți; de aceea, nu vă abateți nici la stânga, nici la dreapta, ci ascultați-L și urmați-L cu toată inima."

ΜΡ ΘΥ
ΙC XC

Prima icoană a Maicii Domnului

La dorința creștinilor din vechime, ca chipul Maicii Domnului să fie zugrăvit, Sfântul Apostol Luca, luminat de Dumnezeu, s-a apucat de această lucrare. Cu pensula și culorile sale, pe o scândură de lemn, el a pictat chipul luminos al Maicii Domnului împreună cu Pruncul Iisus. A făcut icoana cu multă grijă și pricepere, astfel încât însăși Maica Domnului a binecuvântat această lucrare, spunând: „Harul Celui născut din mine și harul meu să fie neîncetat cu această icoană!”

De atunci și până astăzi, oamenii se apropie cu credință de sfintele icoane, rugându-se și închinându-se înaintea lor. În fața acestor chipuri luminoase, ei își îndreaptă gândurile și inimile către Dumnezeu. Icoanele sunt zugrăvite, în continuare, după rânduielile Bisericii. În lume sunt multe biserici ortodoxe închinate Maicii Domnului și numeroase icoane ale ei, făcătoare de minuni, cinstite de credincioși.

SF·AP·LUCA

Sfânta Fecioară Maria este și acum vie și îi ajută pe oamenii care îi cer ajutorul cu credință. De-a lungul timpului, ea s-a arătat unor oameni care aveau credință și îi cereau ajutorul. S-a arătat în fiecare neam; de aceea a fost proslăvită de fiecare neam.

Așa cum Maica Domnului ne ajută și ne ocrotește, și noi îi putem aduce bucurie. Dar cum putem face acest lucru?

Dacă credem în Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Fiul Fecioarei Maria, îi aducem bucurie Maicii Domnului.

Dacă Îl iubim pe Iisus, așa cum El ne iubește pe noi, o bucurăm și pe Maica Domnului.

Dacă ascultăm învățăturile lui Hristos și împlinim poruncile Lui, îi aducem bucurie celei care L-a născut pe Domnul Iisus.

Dacă ne pare rău pentru greșelile noastre și ne străduim să fim mai buni, Maica Domnului se bucură împreună cu îngerii din cer. Căci Domnul a zis: „Că așa și în cer va fi mai multă bucurie pentru un păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de drepți, care n-au nevoie de pocăință." /Luca 15, 7/

De aceea, să o cinstim pe Maica Domnului, pe care Dumnezeu a cinstit-o mai presus de toți sfinții și în toate neamurile.

Fie ca Maica Domnului să ne ocrotească mereu cu Acoperământul ei de toată puterea rea, cea văzută și nevăzută!

Fie ca Maica Domnului să ne lumineze mintea cu credință, să ne umple inima de iubire și să ne întărească mâinile pentru a face cât mai multe fapte bune!

COLOFON

Asociația Predania

C.I.F. 26954049

9057/211/2010

Str. Grigore Manolescu, nr. 25

Sector 1, București

CEC BANK S.A.

RO80 CECE B000 30RO N079 8120

RO74 CECE B000 C1EU R079 8124

Editura Predania

editura@predania.ro

https://predania.ro/

0748219996

București

2026

Concept/ Obștea Mănăstirii Klisura „Sfinții Chiril și Metodie" din Varshets, Bulgaria

Ilustrație/ Serioja Popov

Text/ Zlata Popov

Traducător/ Sladjana Gurgu

Redactor/ Aniela Târnaucă

Lector/ Angela Gurgu

DTP/ Sorina Radu

Distribuție/ Supergraph
0728303566

ISBN 978-630-6563-62-3

PREDANIA

În aceeași colecție au mai apărut:

Maica Domnului și-a cunoscut pe deplin rostul în această lume: acela de a trăi pentru Dumnezeu și de a-i călăuzi pe oameni către El, Izvorul vieții. Iubirea și grija ei pentru oameni nu s-au sfârșit odată cu mutarea sa la ceruri. Și astăzi, ea îi îndrumă pe cei care îi cer ajutorul.

Cartea de față îi poartă pe copii prin viața Maicii Domnului, de la nașterea și copilăria ei, prin Bunavestire, Nașterea Domnului, Răstignirea și Învierea lui Hristos, până la Adormirea ei. Fiecare întâmplare este povestită într-un limbaj simplu și urmată de o scurtă tâlcuire, care îi ajută pe cei mici să înțeleagă pilda pe care viața Maicii Domnului o așază înaintea lor.

Planșele de colorat, realizate după ilustrațiile cărții, îi ajută pe copii să urmărească mai atent firul întâmplărilor și să păstreze în minte cele citite. Prin cuvânt și imagine, ei ajung să o cunoască mai bine pe cea pe care Biserica o cinstește drept Născătoare de Dumnezeu și Maică a tuturor creștinilor.

PREDANIA

9 786306 563623

Împărăteasa cerului și a pământului

SF·ARH·GAVRIIL

ΙΗΣ
ΘΥ
IATĂ, FECIO ARA VA LUA ÎN PÂH TEGE
SI VA HASTE FIU SI VOR
CHEMA
HUHE
GHIA
EL